

SUTRA MEDYTACJI NA BODHISATTWĘ UNIWERSALNEJ PRAWOŚCI

tłumaczenie: **Henryk Smagacz**

Skład wykonano w programie L^AT_EX 2_ε
Tekst jest dostępny pod adresem mahajana.net

Tak słyszałem. Pewnego razu Budda przebywał w dwupiętrowej sali zgromadzeń, w Klasztorze Wielkiego Lasu, w Wajśiali; zwrócił się wówczas do wszystkich bhikszu, [mówiąc]: „Za trzy miesiące, nieodwołalnie, wejdem w parinirwanę”. Na to czcigodny Ananda powstał ze swojego miejsca, poprawił szatę i ze złożonymi dłońmi trzykrotnie okrążył Buddę i pozdrowił go, klękając i ani na chwilę nie odwracając oczu, uważnie przyglądał się Tathagacie. Starszy Mahakasjapa oraz Bodhisattwa Mahasattwa Maitreja również powstałi ze swoich miejsc i ze złożonymi rękami pozdrowili go i patrzyli na jego dostojną twarz. Następnie trzech wielcy przywódcy przemówili do Buddy jednym głosem: „Czczony przez Świat! W jaki sposób po wygaśnięciu Tathagaty żyjące istoty będą mogły wzbudzić w sobie umysł bodhisattwy, praktykować sutry Wielkiego Zasięgu, Wielkiego Pojazdu i w jaki sposób będą mogły z właściwym podejściem rozważać świat jednej rzeczywistości. W jaki sposób będą mogły ustrzec się przed utratą umysłu najwyższego stanu buddy? W jaki sposób bez odrzucania ziemskich trosk i bez wyrzekania się pięciu pożądań będą mogły także oczyścić swoje organy i unicestwić grzechy? W jaki sposób naturalnymi czystymi oczami otrzymanymi od rodziców podczas narodzin, będą mogły ujrzeć rzeczy bez żadnych przeszkód, nie odrzucając pięciu pożądań?”.

Budda rzekł do Anandy:

Słuchaj mnie uważnie! Słuchaj mnie uważnie, rozważ to i zapamiętaj! Ongiś, na górze Grdhakuta oraz w innych miejscach, Tathagata obszernie objaśnił już drogę jednej rzeczywistości. Jednak teraz w tym miejscu, wszystkim żyjącym istotom i innym ze świata, który przyjdzie, którzy chcą praktykować najwyższe Prawo Wielkiego Pojazdu i wszystkim tym, którzy pragną poznać prace Uniwersalnej Prawości i podążać za pracami Uniwersalnej Prawości, przekażę teraz to Prawo, które posiadam. Szeroko teraz objaśnię wam sprawę usuwania licznych grzechów z każdego, komu udało się ujrzeć lub nie, Uniwersalną Prawość. Anando! We Wschodniej Czystej Cudownej Krainie urodził się

Bodhisattwa Uniwersalna Prawość, którego formę dokładnie i obszernie objaśniłem już w Sutrze Różnorodnych Kwiatów. Teraz, w tej sutrze [jeszcze raz] pokrótce objaśnię to.

Anando! Jeżeli będą bhikszy, bhikszenie, upasakowie, upasiki, osiem grup bogów i smoków oraz wszystkie żyjące istoty, które będą recytowały Wielki Pojazd, praktykowały i dążyły do osiągnięcia go, będą radowały się patrząc na formę i ciało Bodhisattwy Uniwersalnej Prawości, odczuwały przyjemność patrząc na stupę Buddy Liczne Skarby, cieszyły się patrząc na Buddę Siakjamuniego i na wypromieniowanych z niego buddów i będą radowały się uzyskując czystość swoich sześciu organów — tacy jak oni będą musieli nauczyć się tej medytacji. Zasługi tej medytacji sprawią, iż uwolnią się od wszystkich przeszkód i ujrzą cudowne formy. Gdyby nawet jeszcze nie weszli w kontemplację, to samo to, że recytują i zachowują Wielki Pojazd, sprawi, iż poświęcą się praktykowaniu go, a przez bezustanne skupianie umysłu na Wielkim Pojeździe przez jeden dzień lub przez trzy siedmiodniowe okresy będą w stanie ujrzeć Uniwersalną Prawość; ci, którzy mają ciężkie przeszkody, zobaczą go po siedmiu siedmiodniowych okresach; ponadto, ci, którzy mają cięższe przeszkody zobaczą go po jednym odrodzeniu; ponadto, ci, którzy mają dużo cięższych przeszkody, zobaczą go po dwóch odrodzeniach; ponadto, ci, którzy mają jeszcze cięższe przeszkody, zobaczą go po trzech odrodzeniach. Zatem ich zapłata karmiczna jest różna, nie jednakowa. Z tego powodu i ja różnie głoszę naukę.

Bodhisattwa Uniwersalna Prawość ma ciało o nieograniczonych rozmiarach, nieograniczone jest brzmienie jego głosu i nieograniczone są formy, w których ukazuje się. Chcąc przybyć na ten świat używa transcendentnych, nieskrępowanych mocy i zmniejsza swój wzrost do małych rozmiarów [ludzkiej istoty]. Ponieważ ludzie na Dżambudwipie mają trzy wielkie ograniczenia, dlatego mocą mądrości pojawia się przekształcony jako siedzący na białym słońcu. Ten słoń ma sześć kłów i opiera swe ciało o ziemię na siedmiu nogach. Pod jego siedmioma nogami wyrasta siedem kwiatów lotosu. Słoń jest biały niczym śnieg; jest to najznakomitszy z wszystkich odcieni bieli, tak czysty, że nawet kryształ ani Himalaje nie mogą być z nim porównane. Ciało słońca ma długość czterystu pięćdziesięciu jodżan i wysokość czterystu jodżan. Na końcu sześciu kłów znajduje się sześć stawów kąpielowych. W każdym stawie rośnie czternaście kwiatów lotosu dokładnie tej wielkości co stawy. Kwiaty są w pełnym rozkwicie, niczym król niebiańskich drzew. Na każdym z tych kwiatów znajduje się drogocenna córka, której oblicze jest czerwone jak szkarłat i która promieniuje jaśniej niż nimfa. W rękę tej córki pojawia się, pięć harf, a każdej z nich akompaniuje pięćset instrumentów muzycznych. Pośród kwiatów i liści pojawia się pięćset ptaków, wśród których są kaczki, dzikie gęsi i kaczki mandarynki, wszystkie w barwach drogocennych przedmiotów. Na tułowiu słońca znajduje się kwiat, a jego łodyga ma kolor czerwonej perły. Ten złoty kwiat

wciąż w pąku i jeszcze nie zakwitł. Jeżeli widzenie tego zakończy się, a ktoś nadal wyraża skruchę za swoje grzechy, z pełnym oddaniem uważnie medytuje na Wielki Pojazd i rozważa go bezustannie w umyśle, to będzie w stanie ujrzeć jak ten kwiat nagle rozkwita i rozbłyśnie złotym kolorem. Kielich kwiatu lotosu jest kielichem pereł kimsiuka, z cudownymi klejnotami Brahmy a jego pręciki są z diamentu. Na płatkach kwiatu lotosu widać siedzącego przekształconego buddę wraz z zastępem bodhisattwów, siedzących na pręcikach kwiatu lotosu. Z brwi przekształconego buddy wypływa promień światła i wpływa do tułowia słonia. Promień ten koloru czerwonego kwiatu lotosu, wypływa z tułowia słonia i wpływa do jego oczu; następnie promień wypływa z oczu słonia i wpływa do uszu, następnie wypływa z uszu słonia, oświetla jego głowę i przemienia się w złoty kielich. Na głowie słonia znajduje się trzech przekształconych ludzi: jeden trzyma złote koło, drugi klejnot a trzeci diamentową buławę. Gdy ten ostatni podnosi buławę i wskazuje nią na słonia, on natychmiast postępuje kilka kroków.

Słoń nie kroczy po ziemi, lecz unosi się w powietrzu na wysokości siedmiu stop, pozostawia jednak na ziemi ślady [stóp], które są całkowicie doskonałe, odciskając piastę koła z tysiącem szprych. Z każdego [odcisku] piasty koła wyrasta wielki kwiat lotosu, na którym pojawia się przekształcony słoń. Ten słoń ma również siedem nóg i idzie za wielkim słoniem. Za każdym razem gdy przekształcony słoń podnosi i opuszcza nogi, pojawia się siedem tysięcy słoni, które podążają za wielkim słoniem jako jego orszak. Na tułowiu słonia znajduje się przekształcony budda o kolorze czerwonego kwiatu lotosu, który ze swych brwi wysyła promień. Jak wcześniej wspomniano, ten promień światła wpływa do tułowia słonia; promień wypływa z tułowia słonia i wpływa do jego oczu, następnie wypływa z oczu słonia i znowu wpływa do jego uszu; następnie wypływa z uszu słonia i dociera do jego głowy. Stopniowo, unosząc się do grzbietu słonia, promień przemienia się w złote siodło, które ozdobione jest drogocenną siódmką. Po czterech stronach siodła znajdują się filary z drogocennej siódemki, które udekorowane są drogocennymi przedmiotami, tworzącymi piedestał z klejnotów. Na tym piedestale znajduje się pręcik kwiatu lotosu, na którym spoczywa drogocenna siódemka, a ten pręcik również składa się ze stu klejnotów. Kielich tego kwiatu lotosu zrobiony jest z wielkiego klejnotu.

[Na tym kielichu] znajduje się bodhisattwa zwany Uniwersalną Prawością, który siedzi ze skrzyżowanymi nogami. Jego ciało, czyste jak biały klejnot, wypromieniowuje pięćdziesiąt promieni w pięćdziesięciu różnych kolorach, tworzących blask wokół jego głowy. Z porów ciała wysyła promienie światła, na końcach których znajduje się niezliczona ilość przekształconych buddów, otoczonych przekształconymi bodhisattwami, stanowiącymi ich orszak.

Słoń kroczy spokojnie i powoli, idzie przed wyznawcą [Wielkiego Pojazdu], rozsypując wielkie klejnotowe kwiaty lotosu. Kiedy słoń otwiera usta, drogocenne córki, przebywające w stawach kąpielowych, znajdujących się na kłach słonia, grają muzykę, której brzmienie jest mistyczne i wychwala drogę jednej rzeczywistości w Wielkim Pojeździe. Ujrawszy [ten cud], wyznawca raduje się i oddaje cześć, następnie znów czyta i recytuje głębokie sutry, pozdrawia jednocześnie niezliczonych buddów we wszystkich kierunkach, składa hołd stupie Buddy Liczne Skarby i Buddzie Siakjamuniemu oraz pozdrawia Uniwersalną Prawość i wszystkich innych bodhisattwów. Następnie wyznawca składa takie oświadczenie: „Gdybym w wyniku swoich przeszłych losów otrzymał nieco błogosławieństw, z pewnością zdołałbym ujrzeć Uniwersalną Prawość. Bądź łaskawe, czczone Uniwersalne Bogactwo, ukazać mi swą postać i ciało!”.

Złożywszy w taki sposób swe ślubowanie, wyznawca musi pozdrowić buddów we wszystkich kierunkach sześć razy w dzień i w nocy i musi praktykować prawo skruchy; musi czytać sutry Wielkiego Pojazdu i recytować je, myśleć o znaczeniu Wielkiego Pojazdu i rozważać jego praktykę, czcić i służyć tym, którzy trzymają się go, patrzeć na wszystkich ludzi tak jakby miał na myśli Buddę i traktować żyjące istoty tak jakby miał na myśli własnego ojca i matkę. Kiedy zakończy te rozważania, Bodhisattwa Uniwersalna Prawość natychmiast wyśle promień światła z kręgu białych włosów pomiędzy brwiami, który jest oznaką wielkiej osoby. Kiedy ten promień ukaże się, ciało Bodhisattwy Uniwersalnej Prawości nabierze dostojeństwa niczym góra ze szczerego złota tak harmonijnie ukształtowane i wytworne, że posiada wszystkie trzydzieści dwa znamiona. Z porów ciała wyśle wspaniałe promienie światła, które oświetla wielkiego słonia i zmieniają jego kolor na złoty. Wszystkie przekształcone słonie również będą miały złoty kolor a także wszyscy przekształceni bodhisattwowie będą koloru złota. Kiedy te promienie światła oświetlą niezliczone światy we wschodniej stronie, zabarwią je wszystkie na złoto. Tak też stanie się w południowej, zachodniej i północnej stronie, w czterech pośrednich kierunkach, w zenicie i nadirze.

Wtedy w każdej stronie wszystkich kierunków znajduje się bodhisattwa, który siedząc na sześciokołowym białym królu słoni, jest dokładnie taki sam jak Uniwersalna Prawość. W ten sposób dzięki transcendentnym mocom, Bodhisattwa Uniwersalna Prawość umożliwi wszystkim zachowującym sutry Wielkiego Pojazdu, ujrzienie przekształconych słoni wypełniających nieskończone i bezgraniczne [światy] we wszystkich kierunkach. W tej chwili wyznawca widząc wszystkich bodhisattwów, odczuje radość w ciele i umyśle, pozdrowi ich i przemówi tymi słowami: „Wielcy miłosierni, wielcy współczujący! Ze współczucia dla mnie bądźcie łaskawi objaśnić mi prawo!”. Kiedy tak powie, wszyscy bodhisattwowie i inni jednym głosem będą objaśniali czyste prawo sutr Wielkiego Pojazdu i będą wychwalali je różnorodnymi wierszami. Jest

to zwane pierwszym poziomem umysłu, na którym wyznawca medytuje na Bodhisattwę Uniwersalnej Prawości.

Wówczas, gdy wyznawca, zobaczywszy to wszystko, będzie utrzymywał w umyśle Wielki Pojazd, nie zaprzestając tego ani w dzień ani w nocy, nawet śpiąc, będzie w stanie ujrzeć we śnie Uniwersalną Prawość, głoszącego mu prawo. Dokładnie tak jakby [wyznawca] był obudzony, [Bodhisattwa] pocieszy i uspokoi jego umysł, mówiąc tak: „W sutrach, które recytowałeś i zachowałeś, zapomniałeś tego słowa albo zgubiłeś ten wers”. Wówczas wyznawca, słysząc Uniwersalną Prawość, głoszącego głębokie Prawo, zrozumie jego znaczenie i zachowa w swojej pamięci, nie zapominając go. Kiedy będzie tak czynił dzień po dniu, jego umysł stopniowo osiągnie duchowe korzyści. Bodhisattwa Uniwersalna Prawość, będzie nakłaniał wyznawcę, aby pamiętał o buddach wszystkich kierunków. Zgodnie z nauką Uniwersalnej Prawości, wyznawca będzie myślał właściwie i zapamięta wszystko, a swoimi duchowymi oczami stopniowo ujrzy buddów ze wschodniej strony, których ciała są koloru złotego i niezwykle cudowne w swym majestacie. Ujrawszy jednego buddę, ujrzy następnie drugiego buddę. W ten sposób, stopniowo, ujrzy wszystkich buddów wszędzie we wschodniej stronie a dzięki pożytecznemu rozważaniu, jednocześnie ujrzy wszystkich buddów we wszystkich kierunkach.

Ujrawszy buddów, poczuje radość w sercu i wypowie te słowa: „Dzięki Wielkiemu Pojazdowi byłem w stanie ujrzeć wielkich przywódców. Dzięki ich mocom również byłem w stanie ujrzeć buddów. Mimo, że widziałem buddów, nie udało mi się ujrzeć ich wyraźnie. Zamykając oczy widzę buddów, ale kiedy je otwieram tracę ich obraz”. Powiedziawszy to, wyznawca powinien oddać cześć, robiąc pełny pokłon jednocześnie do wszystkich buddów we wszystkich kierunkach. Po oddaniu czci, powinien uklęknąć ze złożonymi dłońmi i powiedzieć tak: „Buddowie, czczeni przez świat, posiadają dziesięć mocy, nieustraszoneść, osiemnaście niezwykłych właściwości, wielkie miłosierdzie, wielkie współczucie i trzy rodzaje stałości w kontemplacji. Buddowie ci, wiecznie pozostający na tym świecie, mają najwspanialszą powierzchowność spośród wszystkich form. Z powodu jakiego grzechu nie mogę ujrzeć wszystkich buddów?”.

Powiedziawszy to, wyznawca powinien dalej praktykować skrucę. Kiedy osiągnie szczerą skrucę, Bodhisattwa Uniwersalna Prawość pojawi się przed nim ponownie i nie odstąpi od niego gdy będzie chodził, stał, siedział i leżał, i nawet w snach będzie mu nieustannie głosił Prawo. Kiedy wyznawca obudzi się ze snów będzie zachwycony Prawem. W ten sposób, po trzech siedmiodobowych okresach osiągnie dharani obrotu. Dzięki osiągnięciu tej dharani, zachowa w swej pamięci nie tracąc go, cudowne Prawo, którego nauczali buddowie i bodhisattwowie. Również w snach będzie nieprzerwanie widział Siedmiu Buddów przeszłości, z których jedynie Budda Siakjamuni będzie mu głosił

Prawo. Każdy z tych czczonych przez świat będzie słać sutry Wielkiego Pojazdu. Wtedy wyznawca ponownie, jeszcze bardziej się raduje i jednocześnie pozdrowi wszystkich buddów we wszystkich kierunkach. Kiedy pozdrowi buddów we wszystkich kierunkach, wówczas Bodhisattwa Uniwersalna Prawość, który znajduje się przed nim będzie nauczał go i objaśni mu wszystkie karmy i środowiska jego poprzednich żywotów, i sprawi, iż wyzna swoje ciemne i złe grzechy. Zwracając się do czczonych przez świat powinien wyznać swoje [grzechy] własnymi ustami.

Kiedy skończy wyznawać grzechy, osiągnie kontemplację objawiania się buddów ludziom. Osiągnąwszy te kontemplację, będzie jasno i wyraźnie widział Buddę Akszobhję i Królestwo Cudownej Radości, znajdujące się we wschodniej stronie. W ten sposób jasno i wyraźnie ujrzy mistyczne krainy buddów we wszystkich kierunkach. Kiedy ujrzy buddów we wszystkich kierunkach, będzie miał sen: na głowie słonia pojawi się diamentowy człowiek wskazujący diamentową buławą na sześć organów; a gdy wskaże nią sześć organów, [wówczas] Bodhisattwa Uniwersalna Prawość będzie głosił wyznawcy prawo skruchy dla uzyskania czystości sześciu organów. W ten sposób wyznawca będzie wyrażał skruchę przez dzień albo przez trzy siedmiodniowe okresy. [Wówczas] poprzez moc kontemplacji objawiania się buddów ludziom oraz poprzez upiększanie nauczania Bodhisattwy Uniwersalnej Prawości, uszy wyznawcy zaczną stopniowo słyszeć dźwięki bez przeszkód, nos stopniowo zacznie czuć zapachy bez przeszkód. Będzie tak; jak zostało to obszernie wyjaśnione w Sutrze Kwiatu Cudownego Prawa. Uzyskawszy czystość sześciu organów, będzie szczęśliwy na ciele i umyśle, i wolny od wypaczonych poglądów i odda się temu Prawu tak, iż będzie w stanie dostosować się do niego. Ponadto osiągnie sto tysięcy miriad koti dharani obrotu i ponownie ujrzy sto tysięcy miriad koti niezliczonych buddów. Wszyscy ci czczeni przez świat wyciągną swe prawe ręce i kładąc je na głowie wyznawcy, powiedzą tak: „Dobrze! Dobrze! Jesteś wyznawcą Wielkiego Pojazdu dążącym do ducha wielkiego ozdabiania i jesteś tym, który zachowuje w umyśle Wielki Pojazd. Kiedy dawno temu dążyliśmy do stanu buddy, byliśmy również tacy jak ty. Bądź gorliwy i nie utracić Wielkiego Pojazdu! Ponieważ praktykowaliśmy go w naszych przeszłych żywotach, staliśmy się teraz czystym ciałem Posiadającego Pełną Mądrość. Odtąd bądź pilny i nie trać czasu na próżno! Te sutry Wielkiego Pojazdu są skarbem Prawa buddów, oczami buddów wszystkich kierunków, przeszłości, terażniejszości i przyszłości. Ten, kto zachowuje te sutry, posiada ciało buddy i wykonuje prace buddy; wiedz, że ktoś taki jest apostołem wysłanym przez buddów; ktoś taki okryty jest szatami buddów, czczonych przez świat; ktoś taki jest prawdziwym spadkobiercą Prawa buddów, tathagatów. Praktykuj Wielki Pojazd i nie odcinaj nasion Prawa! Patrz teraz uważnie na buddów ze wschodniej strony!”.

Kiedy słowa te zostaną wygłoszone, wyznawca ujrzy wszystkie, niezliczone światy we wschodniej stronie, których krainy są tak płaskie jak dłoń, bez

żadnych kopców lub wzgórz lub cierni a ich ziemie są z lazurytu i złoto wyznacza granice dróg. Tak jest również w światach we wszystkich kierunkach. Zobaczywszy to, wyznawca ujrzy klejnotowe drzewo, które będzie cudowne i wysokie na pięć tysięcy jodżan. Drzewo to zawsze będzie wydawało szczere złoto i białe srebro i będzie ozdobione drogocenną siódemką; pod tym drzewem sam z siebie pojawi się klejnotowy lwi tron; lwi tron będzie wysoki na dwa tysiące jodżan i promieniować z niego będzie światło stu klejnotów. Tak samo, pod wszystkimi drzewami, będą klejnotowe trony a każdy klejnotowy tron będzie promieniował światłem stu klejnotów. Tak samo, pod wszystkimi drzewami, będą klejnotowe trony a każdy klejnotowy tron wyłoni z siebie pięćset białych słoń a na nich siedzieć będą wszyscy Bodhisattwowie Uniwersalnej Prawości. Na to wyznawca, oddając cześć wszystkim Uniwersalnym Prawościom, powinien powiedzieć tak: „Z powodu jakiego grzechu ujrzałem jedynie klejnotowe ziemie, klejnotowe trony i klejnotowe drzewa, a nie byłem w stanie ujrzeć buddów?”.

Kiedy wyznawca skończy mówić, [zobaczy, że] na każdym z klejnotowych tronów znajduje się czczony przez świat, siedzący na klejnotowym tronie i nadzwyczaj cudowny w swym majestacie. Ujrzawszy buddów, wyznawca będzie wielce uradowany i ponownie będzie recytował i studiował sutry Wielkiego Pojazdu. Dzięki mocy Wielkiego Pojazdu z nieba zabrzmiał głos, chwając i mówiąc: „Dobrze! Dobrze! Szlachetny synu! Dzięki przyczynie zasługi jaką [zdobyłeś] praktykując Wielki Pojazd, ujrzałeś buddów. Chociaż byłeś teraz w stanie ujrzeć buddów, czczonych przez świat, mimo to nie możesz jeszcze ujrzeć Buddy Siakjamuniego, wypromieniowanych z niego buddów, oraz stupy Buddy Liczne Skarby”.

Usłyszawszy głos z nieba, wyznawca będzie ponownie gorliwie recytował i studiował sutry Wielkiego Pojazdu. Ponieważ recytuje i studiuje sutry Wielkiego Zasięgu, Wielkiego Pojazdu, nawet w snach będzie widział Buddę Siakjamuniego, przebywającego na Górze Grdhakuta wraz z wielkim zgromadzeniem, nauczającego Sutry Kwiatu Prawa i objaśniającego znaczenie jednej rzeczywistości. Gdy nauka zostanie wygłoszona, z uczuciem skruchy i ze spragnionym sercem wypełnionym nadzieją będzie oczekiwał ujżenia Buddy. Wówczas musi złożyć ręce i klękając w kierunku Góry Grdhakuta musi powiedzieć tak: „Tathagata, bohater świata, wечно przebywa na tym świecie. Ze współczucia dla mnie, proszę, objaw mi się!”.

Kiedy tak powie, ujrzy Górę Grdhakuta ozdobioną drogocenną siódemką i zapełnioną niezliczonymi bhikszy, śrawakami, i wielkim zgromadzeniem; miejsce to jest wysadzone klejnotowymi drzewami a jego klejnotowa ziemia jest równa i gładka; ustawiony jest tam lwi tron; cudownie upiękuszony klejnotami. [Siedzi na nim] Budda Siakjamuni, który ze swych brwi wysyła promień światła, jaśniejący wszędzie, we wszystkich kierunkach wszechświata i przenikający niezliczone światy we wszystkich kierunkach. Buddowie wypromieniowani

z Buddy Siakjamuniego, we wszystkich kierunkach gdzie ten promień dociera, gromadzą się jednocześnie jak obłok i szeroko głoszą Cudowne Prawo — tak [jak powiedziano] w Sutrze Kwiatu Cudownego Prawa. Każdy z tych wypromieniowanych buddów posiada ciemnozłote ciało o nieograniczonych rozmiarach, siedzi na lwim tronie, otoczony orszakiem niezliczonych koci wielkich bodhisattwów. Praktyka każdego z tych bodhisattwów jest równa praktyce Uniwersalnej Prawości. Tak samo jest w orszakach niezliczonych buddów i bodhisattwów we wszystkich kierunkach. Kiedy wielkie zgromadzenie zbierze się znowu jak obłok, zobaczy Buddę Siakjamuniego, który z porów całego swego ciała wysyła promienie światła, a na każdym z nich przebywa sto koci przekształconych buddów. Wypromieniowani buddowie, spomiędzy swych brwi, z kręgu białych włosów, znaku wielkiego człowieka, wyślą promienie światła, płynące na głowę Buddy Siakjamuniego. Widząc to zjawisko, wypromieniowani buddowie również wyślą ze wszystkich porów swych ciał promienie światła, a na każdym z nich będą przebywali przekształceni buddowie, liczni jak ziarnka piasku w Gangesie.

Na to Bodhisattwa Uniwersalna Prawość ponownie spomiędzy swych brwi wyśle promień światła, znak wielkiego człowieka i skieruje go do serca wyznawcy. Kiedy ten promień wpłynie do jego serca, sam wyznawca przypomni sobie, że pod przewodnictwem niezliczonych setek i tysięcy buddów w przeszłości przyjął i zachował, czytał i recytował sutry Wielkiego Pojazdu i sam będzie jasno i wyraźnie widział swoje przeszłe żywoty. Posiadzie zdolność transcendentnego pamiętania przeszłych stanów egzystencji. Natychmiast osiągając wielkie Oświecenie, uzyska dharani obrotu oraz sto tysięcy miriad koci dharani. Powstając ze swej kontemplacji ujrzy przed sobą wszystkich wypromieniowanych buddów, siedzących na lwich tronach pod klejnotowymi drzewami. Ujrzy też ziemię z lazurytu, wyłaniającą się z niższego nieba wypełnioną nieprzebranymi ilościami kwiatów lotosu; a pomiędzy każdym kwiatem znajdować się będą bodhisattwowie, siedzący ze skrzyżowanymi nogami, liczni jak ziarna [piasków Gangesu]. Ujrzy też bodhisattwów wypromieniowanych z Uniwersalnej Prawości, wychwalających i objaśniających pośród swego zgromadzenia Wielki Pojazd. Wtedy bodhisattwowie jednym głosem będą nakłaniali wyznawcę do oczyszczenia swych sześciu organów.

Nauka jednego z bodhisattwów będzie brzmiała: „Rozmyślaj nad Buddą”; nauka innego będzie brzmiała: „Rozmyślaj nad Prawem”; nauka jeszcze innego będzie brzmiała: „Rozmyślaj nad Sanghą”; nauka jeszcze innego będzie brzmiała: „Rozmyślaj nad wskazaniem”; nauka jeszcze innego będzie brzmiała: „Rozmyślaj nad dawaniem darów”; nauka jeszcze innego będzie brzmiała: „Rozmyślaj nad niebiosami”. Dalej nauka będzie brzmiała: „Tych sześć praw jest dążeniem do stanu buddy i tym co rodzi bodhisattwów. Wyznaj teraz przed buddami swoje przeszłe grzechy i szczerze wyraż za nie skruchę”.

W twych niezliczonych przeszłych żywotach, z powodu organu wzroku, byłeś przywiązany do wszelkich form. Przez to przywiązanie do form byłeś złączony wszelkiego pyłu. Z powodu łaknienia pyłu przyjąłeś ciało kobiety i z upodobaniem byłeś zaabsorbowany wszelkimi formami, gdziekolwiek, wiek za wiekiem, się rodziłeś. Formy szkodzą twoim oczom i stajesz się niewolnikiem ludzkich emocji. Dlatego formy sprawiają, że wędrujesz w potrójnym świecie. Taka wycieńczająca wędrówka sprawia, że stajesz się tak ślepy, iż niczego w ogóle nie jesteś w stanie dostrzec. Teraz recytowałeś sutry Wielkiego Zasięgu, Wielkiego Pojazdu. W sutrach tych buddowie wszystkich kierunków uczą, że ich formy i ciała nie wygasły. Teraz byłeś w stanie ich zobaczyć — czyż nie jest to prawda? Zło twego organu wzroku często przynosi ci wielką szkodę. Posłusznie stosując się do moich słów, musisz przyjąć schronienie w buddach i Buddzie Siakjamunim, wyznać grzechy popełnione z powodu twego organu wzroku, mówiąc: „Wodo Prawa oka mądrości, które posiadli buddowie i bodhisattwowie! Bądź łaskawa za pomocą tego, obmyć mnie i pozwól mi stać się czystym!”.

Powiedziawszy to, wyznawca powinien pozdrowić buddów jednocześnie we wszystkich kierunkach i zwracając się do Buddy Siakjamuniego oraz do sutr Wielkiego Pojazdu, powinien ponownie powiedzieć tak: „Ciężkie grzechy mojego organu wzroku, za które teraz wyrażam skruchę, są taką przeszkodą i takim obciążeniem, że jestem ślepy i nie mogę w ogóle niczego zobaczyć. Oby Budda łaskawie ulitował się nade mną i ochraniał mnie swym wielkim miłosierdziem! Bodhisattwa Uniwersalna Prawość przewozi na pokładzie statku Wielkiego Prawa zastęp niezliczonych bodhisattwów, wszędzie, we wszystkich kierunkach. Ze współczucia dla mnie pozwól mi łaskawie wysłuchać prawa skruchy za zło mojego organu wzroku i za przeszkody mojej złej karmy!”.

Mówiąc tak trzykrotnie, wyznawca musi zrobić pokłon do ziemi i właściwie rozmyślać nad Wielkim Pojazdem, nie zapominając o nim. Jest to zwane prawem skruchy za grzech organu wzroku. Jeśli ktoś będzie wzywał imiona buddów, palił kadzidła, sypał kwiaty, dążył do Wielkiego Pojazdu, rozwieszał jedwabie, flagi, baldachimy, będzie mówił o błędach swych oczu, wyrażał skruchę za grzechy, to ktoś taki ujrzy w obecnym świecie Buddę Siakjamuniego, wypromieniowanych z niego buddów i niezliczonych pozostałych buddów, nie zejdzie również na złe ścieżki przez asamkjeje kalp. Dzięki mocy i ślubowaniu Wielkiego Pojazdu, ktoś taki znajdzie się w orszaku [buddów], wraz ze wszystkimi bodhisattwami dharani. Każdy kto tak myśli jest tym, kto myśli właściwie. Jeżeli ktoś myśli inaczej jest zwany tym, kto myśli błędnie. Jest to zwane oznaką pierwszego stanu oczyszczenia organu wzroku.

Zakończywszy oczyszczanie organu wzroku, wyznawca powinien ponownie czytać i recytować sutry Wielkiego Pojazdu, klękać i wyrażać skruchę, sześć razy, w dzień i w nocy, i powinien powiedzieć tak: „Dlaczego widzę jedynie Buddę Siakjamuniego i wypromieniowanych z niego buddów a nie mogę

zobaczyć relikwii Buddy z jego całego ciała, znajdujących się w stupie Buddy Liczne Skarby. Stupa Buddy Liczne Skarby istnieje zawsze i nie zaginęła. Posiadam skalane i złe oczy. Z tego powodu nie mogę ujrzeć stupy!”. Tak powiedziawszy wyznawca powinien nadal praktykować skruchę.

Po upływie siedmiu dni, stupa Buddy Liczne Skarby wyłoni się z ziemi. Swoją prawą ręką Budda Siakjamuni otworzy drzwi stupy, w której widać będzie Buddę Liczne Skarby, pogrążonego w głębokiej kontemplacji uniwersalnego objawienia form. Z każdego poru swego ciała będzie wysyłał promienie światła, tak liczne, jak ziarenka piasku Gangesu. W każdym promieniu będzie przebywał jeden ze stu tysięcy miriad koti przekształconych buddów. Kiedy pojawi się taki znak, wyznawca uraduje się i będzie okrażał stupę wygłaszając wiersze pochwalne. Kiedy okrzyki ją siedem razy, Budda Liczne Skarby pochwali go potężnym głosem, mówiąc: „Spadkobierco Prawa! Szczerze praktykowałeś Wielki Pojazd i posłusznie podążałeś za Uniwersalną Prawością wyrażając skruchę [za grzechy] swego organu wzroku. Dlatego przyjdę do ciebie i poświadczę to!”.

To powiedziawszy, Tathagata wychwali Buddę mówiąc: „Wspaniale! Buddo Siakjamuni! Ty jesteś w stanie nauczać Wielkiego Prawa, zesłać deszcz Wielkiego Prawa i poprowadzić wszystkich skalanych żyjących do osiągnięcia stanu buddy!”. Na to, wyznawca, ujrawszy stupę Buddy Liczne Skarby ponownie pójdzie do Bodhisattwy Uniwersalnej Prawości i składając ręce i pozdrawiając go, powie do niego: „Wielki Nauczycielu! Proszę, naucz mnie skruchy za moje błędy”.

Uniwersalna Prawość ponownie zwróci się do wyznawcy, mówiąc: „Przez wiele kalp, z powodu swego organu słuchu podążałeś za zewnętrznymi dźwiękami; słuchanie mistycznych dźwięków wywołało przywiązanie do nich; słuchanie złych dźwięków sprowadziło na ciebie nieszczęście stu ośmiu iluzji. W ten sposób odpłata za słuchanie zła sprowadzi zło a nieustanne słuchanie złych dźwięków stwarza rozliczne powikłania. Z powodu twego błędnego słuchania, zszedłeś na złe ścieżki, dalekie obszary fałszywych poglądów, gdzie nie można usłyszeć Prawa. Obecnie recytowałeś i zachowałeś Wielki Pojazd, ocean obfitości zasług. Dzięki temu w końcu zobaczyłeś buddów we wszystkich kierunkach oraz stupa Buddy Liczne Skarby ukazała się aby poświadczyć o tobie. Sam musisz wyznaczyć swoje własne błędy i zło oraz musisz wyrazić skruchę za wszystkie grzechy”.

Wówczas wyznawca, usłyszawszy to, musi ponownie złożyć ręce i zrobiwszy pokłon do ziemi musi powiedzieć tak: „Posiadający Pełną Mądrość, Czczony przez Świat! Bądź łaskaw ukazać się i poświadczyć o mnie! Sutry Wielkiego Zasięgu są mistrzami współczucia. Bądź łaskaw spojrzeć na mnie i wysłuchać mnie! Aż do obecnego życia, przez wiele kalp, z powodu swego organu słuchu, byłem przywiązany do słuchania złych dźwięków, niczym klej przylepiający się do źdźbeł trawy; słuchanie złych dźwięków sprowadziło truciznę iluzji, które

towarzyszą wszystkim okolicznościom i nie mogę odetchnąć ani na krótką chwilę; stwarzanie złych dźwięków męczy moje nerwy i sprawia, że zbaczam na trzy złe ścieżki. Teraz zrozumiawszy to po raz pierwszy, zwracając się do czczonych przez świat, wyznaję i wyrażam za to skruchę”. Skończywszy wyrażanie skruchy, wyznawca ujrzy Buddę Liczne Skarby, wysyłającego wielki złoty promień światła, całkowicie oświetlający wschodnią stronę oraz światy we wszystkich kierunkach, w których pojawią się niezliczeni buddowie o ciałach koloru czystego złota. Z nieba we wschodniej stronie dochodzi głos mówiący tak: „Tutaj znajduje się budda, Czczony przez Świat, zwany Doskonałą Prawością, który posiada również niezliczoną ilość wypromieniowanych buddów, siedzących ze skrzyżowanymi nogami na lwich tronach pod klejnotowymi drzewami. Wszyscy ci czczeni przez świat, którzy wchodzą w kontemplację uniwersalnego objawiania form, zwracają się do wyznawcy, wychwalając go i mówiąc: 'Dobrze! Dobrze! Szlachetny Synu! Teraz czytałeś i recytowałeś sutry Wielkiego Pojazdu. To, co recytowałeś jest duchowym poziomem Buddy' ”.

Gdy te słowa zostaną wypowiedziane, Bodhisattwa Uniwersalna Prawość, będzie ponownie nauczał wyznawcę prawa skruchy, mówiąc: „W niezliczonych kalpach twych przeszłych żywotów, z powodu przywiązania do zapachów, twoje rozróżnianie i percepcja były przywiązane do każdej okoliczności i upadłeś w narodziny i śmierć. Medytuj teraz nad przyczyną istnienia Wielkiego Pojazdu! Przyczyną istnienia Wielkiego Pojazdu jest Rzeczywistość Wszystkich Egzystencji”.

Usłyszawszy te słowa wyznawca powinien nadal wyrażać skruchę, robiąc pokłony do ziemi. Po wyrażeniu skruchy, powinien tak zawołać: „Namah Buddzie Siakjamuniemu! Namah Stupie Buddy Liczne Skarby! Namah wszystkim buddom wypromieniowanym z Buddy Siakjamuniego!”. Powiedziawszy tak winien pozdrowić jednocześnie buddów we wszystkich kierunkach, wołając: „Namah Buddzie Doskonała Prawość we wschodniej stronie i buddom wypromieniowanym z niego!”. Wyznawca powinien również całym sercem oddać cześć każdemu z tych buddów, jak gdyby widział ich na własne oczy i powinien złożyć im hołd kadzidłami i kwiatami. Po złożeniu buddom hołdu, powinien uklęknąć ze złożonymi rękami i wychwalać ich licznymi wierszami. Wychwalwszy ich, powinien powiedzieć o dziesięciu złych karmach i wyrazić skruchę za wszystkie swoje grzechy. Uczyniwszy skruchę, powinien powiedzieć tak: „Podczas niezliczonych kalp, w poprzednich żywotach, tęskniłem za zapachami, smakami i dotykami i stworzyłem wszystkie [rodzaje] zła. Z tego powodu przez niezliczone żywoty, nieustannie doświadczałem stanów złej egzystencji, włącznie z piekłami, głodnymi duchami, zwierzętami i odległymi obszarami fałszywych poglądów. Teraz wyznaję te złe karma i przyjmuję schronienie w Buddach, królach Słusznego Prawa, wyznaję i wyrażam skruchę za swoje grzechy”.

Wyraziwszy skruchę w ten sposób, wyznawca musi ponownie czytać i recytować Sutry Wielkiego Pojazdu, nie zaniedbując ciała i umysłu. Poprzez moc Wielkiego Pojazdu, zabrzmiał głos z nieba obwieszczający: „Spadkobierco Prawa! Sław teraz i objaśnij Prawo Wielkiego Pojazdu, zwracając się do buddów we wszystkich kierunkach i przed nimi sam wyznaj swoje błędy! Buddowie, tahtagatowie są twoimi miłosiernymi ojcami. Sam wyznaj zło i niedobre karmy, stworzone twoim organem mowy, mówiąc: 'Ten organ mowy poruszany myślą złych karm, sprawił, że wychwalałem fałszywą mowę, niewłaściwe wystawianie się, chorą mowę, dwulicowość, oczernianie, kłamliwość i słowa fałszywych poglądów; sprawił również, że wypowiadałem bezużyteczne słowa. Z powodu tak wielu i tak różnorodnych złych karm, doprowadzałem do walki i niezgody i mówiłem o Prawie tak jakby nie było Prawem. Wyznaję teraz wszystkie takie moje grzechy'”.

Wypowiedziawszy to przed bohaterami świata, wyznawca musi jednocześnie oddać cześć buddom we wszystkich kierunkach, robiąc pokłon do ziemi, składając ręce i klękając, pozdrowić ich i musi powiedzieć tak: „Uchybienia tego języka są bezgraniczne i niezliczone. Wszystkie ciernie złych karm powstały z organu mowy. Ten język spowodował odejście od koła Właściwych Praw. Taki zły język odcina nasiona zasług. Głoszenie rzeczy bez znaczenia często wpływa na [innych]. Zachwalanie fałszywych poglądów jest jak dorzucanie drewna do ognia i przynosi dodatkowe cierpienia żyjącym istotom, które [już i tak cierpią] w rozszalałych płomieniach. Jest to tak, jakby ktoś umierał pijąc truciznę i nie [pokazując nikomu] wrzodów i wyprysków. Odpłatą za takie grzechy, jest zło, fałsz i podłość, i prowadzi mnie do zejścia na złe ścieżki, na setki albo tysiące kalp. Kłamstwo wiedzie mnie do upadku w wielkie piekło. Przyjmuję teraz schronienie w buddach południowej strony i wyznaję swoje błędy i grzechy”.

Kiedy wyznawca będzie rozważał w ten sposób, zabrzmiał głos z nieba, mówiący: „W południowej stronie jest budda zwany Prawością Drzewa Sandałowego, który również posiada niezliczonych wypromieniowanych buddów. Wszyscy ci buddowie uczą Wielkiego Pojazdu i kładą kres grzechom i złu. Zwracając się do niezliczonych buddów i do wielkich, miłosiernych czczonych przez świat we wszystkich kierunkach, musisz wyznać te grzechy, fałszywe zło, i żałować ich ze szczerego serca”.

Kiedy te słowa zostaną wypowiedziane, wyznawca powinien ponownie pozdrowić buddów, robiąc pokłon do ziemi.

Na to buddowie wyślą promienie światła, które oświecą ciało wyznawcy i sprawią, że w naturalny sposób będzie czuł radość w ciele i umyśle, wzbudzi wielkie miłosierdzie i dogłębnie rozważy wszystkie rzeczy. W tym czasie buddowie będą szczegółowo nauczać wyznawcę prawa wielkiej dobroci; współczucia, radości i obojętności, nauczą go również życzliwych słów, które wprowadzą go w praktykę sześciu dróg harmonii i czci. Wówczas wyznawca usłysząwszy te

królewską naukę, poczuje olbrzymią radość w sercu i ponownie będzie recytował i studiował ją nie ociągając się.

Z nieba ponownie zabrzmiał mistyczny głos, mówiący tak: „Teraz praktykuj skrucę ciała i umysłu! [Grzechami] ciała są zabijanie, kradzież i cudzołóstwo, podczas gdy grzechami umysłu jest utrzymywanie różnego rodzaju złych myśli. Stwarzanie dziesięciu złych karm i pięciu śmiertelnych grzechów jest tym samym co [życie jak] małpa, jest jak lep na ptaki i klej, a przywiązanie do wszelkiego rodzaju warunków prowadzi wprost do namiętności sześciu organów zmysłów wszystkich żyjących istot. Karmy tych sześciu organów wraz z ich konarami, gałązkami, kwieciami i liśćmi całkowicie wypełniają potrójny świat, dwadzieścia pięć miejsc pobytu żyjących istot oraz wszystkie miejsca, w których rodzą się stworzenia. Takie karmy powiększają również ignorancję, starość, śmierć oraz dwanaście cierpień i nieuchronnie doprowadzają do ośmiu fałszywości i ośmiu okoliczności. Wyrażaj teraz skrucę za to zło i za złe karmy!” . Usłyszawszy to, wyznawca zapytał wtedy głosu na niebie: „W jakim miejscu mogę praktykować prawo skruchy?” .

Na to głos z nieba powiedział tak: „Budda Siakjamuni jest zwany Wairoczaną Który Przenika Wszystkie Miejsca, a miejsce jego pobytu zwane jest Wiecznym Spokojnym Światłem, miejsce, które stworzone jest paramitą stałości i utrwalone jest własną paramitą, miejsce, gdzie paramita czystości wygasza aspekt istnienia, gdzie paramita szczęścia nie przebywa w aspekcie ciała i umysłu, gdzie aspekty wszystkich praw nie mogą być postrzeżone ani jako istniejące ani jako nieistniejące, miejsce spokojnego uwolnienia lub pradžnia paramita. Ponieważ te formy oparte są na stałym prawie, tak więc teraz musisz medytować na buddów we wszystkich kierunkach” .

Wówczas buddowie we wszystkich kierunkach wyciągnęli swe prawe ręce i kładąc je na głowie wyznawcy, powiedzą tak: „Dobrze! Dobrze! Szlachetny synu! Ponieważ czytałeś teraz i recytowałeś sutry Wielkiego Pojazdu, buddowie we wszystkich kierunkach będą głosić prawo skruchy. Praktyką bodhisattwy nie jest odcinanie przywiązania ani dążenia ani też przebywanie w oceanie dążenia. W medytacji na umysł nie ma żadnego umysłu, który można uchwycić poza umysłem, który powstaje ze zwiedzionych myśli. Umysł przedstawiający taką formę powstaje z fałszywej wyobraźni niczym wiatr na niebie, który nie ma żadnego oparcia. Taka forma prawa ani się nie pojawia ani nie zanika. Czym jest grzech? Czym jest szczęśliwe życie? Ponieważ twój własny umysł jest pusty sam z siebie, grzech i szczęśliwe życie nie istnieją. W ten sposób wszystkie prawa ani nie są stałe ani nie podlegają zniszczeniu. Jeżeli ktoś wyraża skrucę w ten sposób, medytując na swój umysł, nie ma żadnego umysłu, który mógłby uchwycić. Prawo także nie znajduje się w prawie. Wszystkie prawa są wyzwoleniem, prawdą wygaśnięcia i spokojem. Ten aspekt zwany jest wielką skruchą, bardzo upiękkszowaną skruchą, skruchą aspektu nie-grzechu i unicestwienia różnicowania. Czystość ciała i umysłu tego kto praktykuje tę skrucę nie

jest ustalona w prawie [lecz jest wolna] jak płynąca woda. Poprzez takie rozważanie będzie w stanie ujrzeć Bodhisattwę Uniwersalną Prawość i buddów we wszystkich kierunkach”.

Po czym wszyscy czczeni przez świat, wysyłając promień światła wielkiego miłosierdzia, głosić będą wyznawcy prawo nieaspektu. On będzie słuchał czczonych przez świat głoszących Pustkę pierwszej zasady. Kiedy usłyszy to, jego umysł stanie się niewzruszony. We właściwym czasie wejdzie w rzeczywisty stan bodhisattwy.

Budda zwrócił się do Anandy:

Praktykowanie w ten sposób zwane jest skruchą. Jest to prawo skruchy, które praktykują buddowie i wielcy bodhisattwowie we wszystkich kierunkach.

Budda zwrócił się do Anandy:

Gdyby po wygaśnięciu Buddy, wszyscy jego uczniowie wyrażali skruchę za swoje zło i niedobre karmy, muszą jedynie czytać i recytować sutry Wielkiego Pojazdu. Te sutry Wielkiego Zasięgu są oczami buddów. Przy pomocy sutr buddowie wykształcili pięć rodzajów oczu. Trzy rodzaje ciał Buddów wyrastają [z sutr] Wielkiego Zasięgu. Jest to pieczęć Wielkiego Prawa, którą przypieczętowany jest ocean nirwany. Z takiego oceanu rodzą się trzy rodzaje czystych ciał Buddy. Te trzy rodzaje ciał Buddy są polem błogosławieństwa dla bogów i ludzi oraz najwyższym przedmiotem czci. Jeśli będzie ktoś, kto będzie czytał i recytował sutry Wielkiego Zasięgu, Wielkiego Pojazdu, to wiedz, że ktoś taki będzie obdarzony zasługami Buddy i położywszy kres swemu zadawnionemu złu, zrodzony będzie z mądrości Buddy.

Wówczas Czczony przez Świat powiedział tak wierszem:

Jeżeli ktoś, w swym organie wzroku posiada zło
I jego oczy są zanieczyszczone karmicznymi przeszkodami,
To musi jedynie recytować Wielki Pojazd
I myśleć o pierwszej zasadzie.
Jest to zwane skruchą oka,
Kładąc kres wszystkim złym karmom.
Jego organ słuchu słyszy rozstrojone dźwięki
I zakłóca zasadę harmonii.
To stwarza w nim obłąkany umysł,
Taki [jak u] głupiej małpy.
Musi on jedynie recytować Wielki Pojazd
I medytować na pusty nieaspekt Prawa,
Kładąc kres całemu zadawnionemu złu,

Tak, że niebiańskimi uszami będzie mógł słuchać dźwięków ze wszystkich kierunków.

Jego organ powonienia przywiązany jest do wszystkich zapachów
Powodując wszelkie kontakty stosownie do pożądań.

Tak zwiedziony nos

Stwarza wszystkie pyły [iluzji] stosownie do jego pożądań.

Jeżeli ktoś recytuje sutry Wielkiego Pojazdu

I medytuje na fundamentalną prawdę Prawa,

Uwolni się od swych zadawnionych złych karm

I nigdy więcej nie stworzy ich w przyszłych żywotach.

Jego organ mowy stwarza pięć rodzajów

Złej karmy niewłaściwej mowy.

Gdyby zapragnął kontrolować go samemu

Musi gorliwie praktykować miłosierdzie

I rozważając prawdziwą zasadę spokoju Prawa,

Nie powinien utrzymywać różnicowania.

Jego organ myślenia jest taki [jak u] małpy,

Nie spoczywając nigdy, nawet na krótką chwilę.

Jeżeli zapragnie opanować ten organ,

Musi gorliwie recytować Wielki Pojazd,

Rozmyślając nad wspaniale oświeconym ciałem Buddy,

Pełną realizacją jego mocy i nieustraszoneści.

Ciało jest panem swoich organów

Niczym wiatr, który wznieca kurz,

Wędrując po swych sześciu organach,

Swobodnie, bez przeszkód.

Jeżeli ktoś zapragnie zniszczyć to zło,

Odsunąć się od zadawnionych iluzji kurzu,

Zawsze przebywać w mieście nirwany

I trwać spokojnie z niezmaconym umysłem,

Powinien recytować sutry Wielkiego Pojazdu

I myśleć o matce bodhisattwów.

Poprzez rozważanie rzeczywistości, uzyskane zostaną

Niezliczone, nieprześcignione zręczne metody.

Tych sześć praw

Zwie się [oczyszczeniem] sześciu organów zmysłów.

Ocean przeszkód wszystkich karm,

Powstaje z fałszywej wyobraźni.

Jeżeli ktoś będzie chciał wyrazić skruchę za to

Niech usiądzie prosto i medytuje na prawdziwy aspekt [rzeczywistości].

Wszystkie grzechy są jak szron i rosa

A zatem słońce mądrości może je unicestwić.

Dlatego z całkowitym oddaniem
Niech wyrazi skruchę swoich sześciu organów zmysłów.

Wygłosiwszy te wersy, Budda zwrócił się do Anandy:

Teraz czyn skruchę tych sześciu organów, przestrzegaj prawa medytowania na Bodhisattwę Uniwersalną Prawość, odróżniaj i objaśniaj je obszernie wszystkim bogom wszechświata i ludziom. Jeżeli po wygaśnięciu Buddy, wszyscy jego uczniowie przyjmą i zachowają, będą czytać, recytować i objaśniać [sutry] Wielkiego Zasięgu, w spokojnym miejscu czy na cmentarzu, lub pod drzewem lub w miejscu aranji, muszą czytać i recytować sutry Wielkiego Zasięgu i muszą myśleć o znaczeniu Wielkiego Pojazdu. Przez cnotę wielkiej mocy ich rozmyślań nad sutrami, będą w stanie ujrzeć mnie samego, stupę Buddy Liczne Skarby, niezliczonych wypromieniowanych buddów ze wszystkich kierunków, Bodhisattwę Uniwersalną Prawość, Bodhisattwę Mańdziuśriego, Bodhisattwę Króla Medycyny oraz Bodhisattwę Pana Medycyny. Dzięki czczeniu prawa, ci buddowie i bodhisattwowie, przebywając w niebie, wypełnionym rozlicznymi cudownymi kwiatami, będą wychwalać i czcić tych, którzy praktykują i zachowują Prawo. Dzięki samemu tylko recytowaniu sutr Wielkiego Zasięgu, Wielkiego Pojazdu, buddowie i bodhisattwowie będą dniem i nocą składać hołd tym, którzy zachowują Prawo.

Budda zwrócił się do Anandy:

Ja tak jak i bodhisattwowie w kalpie Prawości oraz buddowie we wszystkich kierunkach, za pomocą myślenia o prawdziwym znaczeniu Wielkiego Pojazdu, uwolniliśmy się teraz od grzechów narodzin i śmierci podczas setek miriad koti asamkhej kalp. Dzięki temu najwyższemu i cudownemu prawu skruchy, wszyscy staliśmy się buddami we wszystkich kierunkach. Jeżeli ktoś pragnie szybko osiągnąć Doskonałe Oświecenie i chce w obecnym życiu ujrzeć buddów we wszystkich kierunkach i Bodhisattwę Uniwersalną Prawość, musi wziąć kąpiel, aby oczyścić się, przyodziać czyste szaty i palić najwspanialsze kadzidła, musi przebywać w odosobnionym miejscu, w którym powinien recytować i czytać sutry Wielkiego Pojazdu i myśleć o znaczeniu Wielkiego Pojazdu.

Budda zwrócił się do Anandy:

Jeżeli będą żyjące istoty, które zapragną medytować na Bodhisattwę Uniwersalną Prawość to tak właśnie muszą medytować. Jeżeli ktoś będzie tak medytował to będzie zwany tym, kto medytuje właściwie. Jeżeli ktoś będzie medytował w inny sposób, to ktoś taki będzie zwany tym, kto medytuje błędnie. Po wygaśnięciu Buddy, jeżeli wszyscy jego uczniowie posłusznie podążą za słowami Buddy i będą praktykować skruchę, to niech będzie wiadome, że będą

wykonywali pracę Uniwersalnej Prawości. Ci, którzy wykonują pracę Uniwersalnej Prawości, nie ujrzą ani złych aspektów ani odpłaty za złą karmę. Jeżeli będą jakieś żyjące istoty, które będą pozdrawiać buddów we wszystkich kierunkach, sześć razy dniem i nocą, będą recytować sutry Wielkiego Pojazdu i rozważać głębokie Prawo Pustki pierwszej zasady, to w tak [krótkim] czasie jak strzelenie palcami, uwolnią się od grzechów narodzin i śmierci, [stwarzanych] podczas setek miriad koti asamkjej kalp. Każdy, kto wykonuje tę pracę jest prawdziwym synem Buddy, który zrodzony jest z buddów. Buddowie we wszystkich kierunkach i bodhisattwowie zostaną jego nauczycielami. Zwany będzie tym, kto jest doskonały we wskazaniach bodhisattwy. Bez przechodzenia przez ceremonię wyznania, sam z siebie osiągnie stan bodhisattwy, i będzie czczony przez wszystkich bogów i ludzi.

Wówczas, jeżeli wyznawca pragnie być doskonały we wskazaniach bodhisattwy, musi złożyć ręce, przebywać na odosobnieniu w odludnym miejscu, jednocześnie pozdrawiać buddów we wszystkich kierunkach i wyrażać skruchę za grzechy oraz samemu wyznać swoje błędy. Potem w spokojnym miejscu powinien zwracać się do buddów we wszystkich kierunkach, mówiąc tak: „Buddowie, czczeni przez świat, pozostańcie na zawsze na tym świecie. Z powodu przeszkód wynikłych z mojej karmy, nie mogę wyraźnie ujrzeć buddów, choć wierzę w [sutry] Wielkiego Zasięgu. Przyjąłem teraz schronienie w buddach. Budda Siakjamuni, Posiadający Pełną Mądrość i Czczony przez Świat, bądź łaskaw zostać moim nauczycielem! Mańdziuśri mający wielkie współczucie! Bądź łaskaw swoją mądrością obdarzyć mnie prawami czystych bodhisattwów! Bodhisattwo Maitrejo, najwyższe i wielkie miłosierne słońce! Ze współczucia dla mnie bądź łaskaw pozwolić mi uzyskać prawa bodhisattwów! Buddowie we wszystkich kierunkach! Bądźcie łaskawi objawić się i poświadczyć o mnie! Wielcy bodhisattwowie! Poprzez wzywanie każdego z was po imieniu, bądźcie łaskawi, najwyżsi, wielcy przywódcy, ochraniać wszystkie żyjące istoty i pomóżcie nam! Przyjąłem teraz i zachowałem sutry Wielkiego Zasięgu. Nawet gdybym stracił życie, wpadł do piekła i doznał niezliczonych cierpień, nie będę nigdy oczerniał Słusznego Prawa buddów. Z tego powodu oraz dzięki mocy tej zasługi, Buddo Siakjamuni, bądź łaskaw być teraz moim nauczycielem! Mańdziuśri! Bądź łaskaw być moim nauczycielem! Maitrejo w świecie, który przyjdzie! Bądź łaskaw obdarzyć mnie Prawem! Buddowie we wszystkich kierunkach! Bądźcie łaskawi zaświadczyć za mnie! Bodhisattwowie Wielkich Cnót! Bądźcie łaskawi być moimi przyjaciółmi! Teraz dzięki głębokiemu i tajemnemu znaczeniu sutr Wielkiego Pojazdu, przyjmuję schronienie w Buddzie, przyjmuję schronienie w Prawie, przyjmuję schronienie w Sandze”.

Wyznawca musi powiedzieć to trzy razy. Przyjąwszy schronienie w Trzech Klejnotach, musi następnie sam ślubować przyjęcie sześciu praw. Przyjąwszy sześć praw, musi następnie gorliwie praktykować niezłomne prowadzenie się brahmy, obudzić umysł uniwersalnego ochraniającego wszystkich

istot i przyjąć ośmiorakie prawa. Złożywszy na odosobnieniu, w odludnym miejscu takie ślubowania, musi palić najwspanialsze kadzidła, sypać kwiaty, składać hołd wszystkim buddom, bodhisattwom i [sutrom] Wielkiego Zasięgu, Wielkiego Pojazdu i musi powiedzieć tak: „Wzbudziłem teraz w sobie pragnienie osiągnięcia stanu buddy: oby ta zasługa zbawiła wszystkich żyjących”.

Wypowiedziawszy to, wyznawca powinien ponownie składać pokłony przed wszystkimi buddami i bodhisattwami, oraz powinien rozmyślać o znaczeniu [sutr] Wielkiego Zasięgu. Podczas dnia lub trzykrotnych siedmiodniowych okresów, czy będzie mnichem czy człowiekiem świeckim, nie będzie potrzebował nauczyciela ani w ogóle nie będzie musiał trudzić żadnego nauczyciela: nie będąc nawet [obecny na ceremonii] Dźnapti-karmana, dzięki mocy [płynącej] z przyjmowania i zachowania, czytania i recytowania sutr Wielkiego Pojazdu oraz dzięki pracom, do spełnienia których Bodhisattwa Uniwersalna Prawość zachęca go i pomaga mu — są one w rzeczywistości oczami Słusznego Prawa buddów we wszystkich kierunkach — będzie w stanie samemu, poprzez to Prawo, przedstawić pięć rodzajów ciał Prawa: wskazań, medytacji, mądrości, wyzwolenia i wiedzy o wyzwoleniu. Wszyscy buddowie, tathagatowie, zrodzili się z tego Prawa i otrzymali przepowiednie [swego oświecenia] w sutrach Wielkiego Prawa. Dlatego też, o mądry człowieku! Przypuśćmy, że śrawaka złamie potrójne schronienie, pięć wskazań oraz osiem wskazań, wskazania bhikszu, bhikszuń, śramanerow, śramanerik i siksżamanów oraz, że złamie ich godny sposób prowadzenia się [i przypuśćmy również], że z powodu własnej głupoty, złości oraz złego i fałszywego umysłu, naruszy wiele wskazań i reguł godnego sposobu prowadzenia się. Jeżeli jednak zapagnie uwolnić się od tych błędów i zniszczyć je, ponownie stać się bhikszu i przestrzegać praw mnichów, musi pilnie czytać sutry Wielkiego Zasięgu, rozważać Prawo Pustki pierwszej zasady i będzie musiał wprowadzić mądrość Pustki do swego serca; wiedz, że ktoś taki każdą myślą [stopniowo] będzie kładł kres skalaniu wszystkich zadawnionych grzechów, nie pozostawiając żadnego — zwać się będzie tym, kto jest doskonały w prawach i we wskazaniach mnichów oraz wypełnia ich godny sposób prowadzenia się. Wszyscy bogowie i ludzie będą usługiwali komuś takiemu. Przypuśćmy, że jakiś upasaka naruszy swój godny sposób prowadzenia się i popełni zło. Czynienie zła oznacza ogłaszanie błędów i grzechów praw Buddy, omawianie złych czynów popełnionych przez cztery grupy i nie odczuwanie wstydu nawet gdy popełnia się kradzież i cudzołóstwo. Jeżeli zapagnie czynić skruchę i uwolnić się od tych grzechów, musi gorliwie czytać i recytować sutry Wielkiego Zasięgu i musi myśleć o pierwszej zasadzie. Przypuśćmy że król, minister, bramin, obywatel, starszy, urzędnik państwowy, że wszystkie te osoby uganiają się chciwie i niezmordowanie za požądaniami, popełniają pięć śmiertelnych grzechów, oczerniają sutry Wielkiego Zasięgu i stwarzają dziesięć złych karm. Odpłata za te olbrzymie zła doprowadzi je do zejścia na złe ścieżki szybciej aniżeli oberwanie się chmury. Z całą pewnością wpadną do

piekła Awiczi. Jeżeli zapragną uwolnić się i zniszczyć te karmiczne przeszkody, muszą poczuć wstyd i czynić skruchę za wszystkie swoje grzechy.

Budda powiedział:

Dlaczego zwane jest to prawem skruchy Kszatrijów i obywateli? Prawo skruchy Kszatrijów i obywateli polega na tym, że bezustannie muszą utrzymywać właściwy umysł, nie oczerniać Trzech Klejnotów, nie czynić trudności mnichom, ani nie prześladować nikogo praktykującego prowadzenie się brahmy; nie mogą zapomnieć o praktykowaniu prawa sześciu rozważań, muszą ponadto wspierać, składać hołd i należycie pozdrawiać dzierżyciela Wielkiego Pojazdu; muszą utrzymywać w pamięci głęboką doktrynę sutr i Pustki pierwszej zasady. Ten, kto myśli o tym prawie, zwany jest tym, kto praktykuje pierwszą skruchę Kszatrijów i obywateli.

Ich drugą skruchą jest wypełnianie synowskiego obowiązku wobec matki i ojca i szanowanie swoich nauczycieli i starszych — ktoś taki zwany jest tym, kto praktykuje prawo drugiej skruchy.

Ich trzecią skruchą jest rządzenie swymi ziemiami zgodnie ze Słusznym Prawem i nie uciskanie swego ludu — ktoś taki zwany jest tym, kto praktykuje trzecią skruchę.

Ich czwartą skruchą jest wydawanie w swoich okręgach rozporządzeń o sześciu dniach postu i wszędzie tam gdzie ich władza się rozciąga, nakłanianie ludzi, aby powstrzymywali się od zabijania. Ktoś, kto praktykuje takie prawo zwany jest tym, kto praktykuje czwartą skruchę.

Ich piątą skruchą jest głęboka wiara w przyczynę i skutek rzeczy, posiadanie wiary w drogę jednej rzeczywistości i świadomość, że Budda nigdy nie wygasł — ktoś taki zwany jest tym, kto praktykuje piątą skruchę.

Budda zwrócił się do Anandy:

Jeżeli w przyszłych światach będzie ktoś, kto będzie praktykował te prawa skruchy, to wiedz, że taki człowiek wdział szaty zawstydzenia, jest chroniony i wspomagany przez buddów i wkrótce osiągnie Doskonałe Oświecenie.

Gdy te słowa zostały wypowiedziane, dziesięć tysięcy boskich synów osiągnęło czyste duchowe oczy, również wielcy bodhisattwowie, Bodhisattwa Maitreja i inni, oraz Ananda, słysząc naukę Buddy — wszyscy radowali się i uczynili tak [jak Budda przykazał].